

Dosarul nr.2ra-1998/18

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: M.Iftodi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S.Procopciuc, N.Chircu, E.Grumeza)

Î N C H E I E R E

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Stanislav Ursan împotriva lui Igor Moldovan cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriai Edineț, sediul Central, prin care s-a admis parțial acțiunea,

c o n s t a t ă:

La 13 septembrie 2017, Stanislav Ursan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Moldovan cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 23 iulie 2017, aproximativ la ora 21:30 se afla în satul Lopatnic, raionul Edineț și fără a avea un motiv, pârâtul l-a numit cu cuvinte necenzurate și i-a deteriorat parbrizul automobilului de model „Nissan Prime” cu XXXX, acțiunile căruia au fost încadrate la art. 354 Cod contravențional, calificate de organul de urmărire penală ca huliganism.

Reclamantul a indicat că, faptele săvârșite de Igor Moldovanu și-au găsit confirmare pe deplin, drept dovadă servesc materialele de la Inspectoratul de Poliție Edineț, potrivit cărora, la 23 iulie 2017 pârâtul a fost atras la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional, aplicându-i-se sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 u.c., ceia ce constituie suma de 300 de lei.

A menționat că, Igor Moldovanu prin acțiunile sale ilegale, i-a cauzat prejudiciu material în mărime de 4 600 de lei, sumă care a fost achitată pentru repararea automobilului deteriorat.

Totodată, a relatat că din cauza înjurăturilor lui Moldovanu Igor, în fața locuitorilor din satul Lopatnic, raionul Edineț s-a simțit umilit și într-o stare de stres, precum și a avut nevoie de investigații și tratamente medicale, fiind prejudiciat moral.

Reclamantul a afirmat că, estimează valoarea prejudiciului moral cauzat sub formă de suferințe psihice, la suma de 35 000 de lei, aceasta deoarece, este necesară reabilitarea stării emoționale ce a fost dezechilibrată.

Stanislav Ursan a solicitat încasarea de la Igor Moldovanu a sumei de 4 600 de lei ca echivalent bănesc pentru reparația prejudiciului material, a sumei de 35 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 2 100 de lei cu titlu de asistență juridică.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a admis parțial acțiunea depusă de către Stanislav Ursan. S-a încasat de la Igor Moldovanu în beneficiul lui Stanislav Ursan prejudiciul material cauzat prin acțiunile ilegale ale pârâtului pentru parbrizul deteriorat în sumă de 650 de lei, prejudiciu moral în sumă de 500 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 100 de lei. În rest, pretențiile lui Stanislav Ursan împotriva lui Igor Moldovanu privind repararea prejudiciului material și moral s-au respins ca neîntemeiate.

La 11 aprilie 2018, Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat apel nemotivat, iar la 23 aprilie 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și a fost menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți având la bază prevederile art. 118, 130 și 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, art. 45 Cod contravențional, art. 8, 14, 616, 1398 alin. (1), 1416 alin. (1), 1422 alin. (1) și 1423 ale Codului civil a reținut că, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport causal. Raportul causal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Colegiul în acest sens a conchis că, Igor Moldovanu a fost de acord cu procesul - verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa, și a achitat amenda stabilită în sumă de 300 de lei, fapte recunoscute de pârât în ședința de judecată.

În același timp, instanța de apel a menționat, că pentru apariția obligației de compensare a prejudiciului, urmează a fi stabilită existența unei legături de la cauză - la efect, adică între fapta comisă de către Igor Moldovanu și prejudiciul material suportat de către Stanislav Ursan. Or, numai atragerea la răspundere contravențională a lui Igor Moldovanu pentru acte de huliganism nu poate servi drept temei pentru stabilirea și încasarea prejudiciului material în mărimea solicitată de către reclamant/apelant.

Astfel, Colegiul a reținut că, instanța de fond corect a apreciat probele prezentate și a admis parțial acțiunea, menționând că a fost deteriorat parbrizul lateral a mașinii, fapt indicat de reclamant și confirmat de către pârât, or, faptele

invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În aceeași ordine de idei, cu referire la extrasele și trimiterile medicale, Colegiul a relatat că nu există legătură de cauzalitate dintre trimiterile-extrasele prezentate și incidentul din litigiu, astfel că repararea prejudiciului material solicitat în acest sens, corect a fost respins de prima instanță.

Cu referire la repararea prejudiciului moral cauzat, Colegiul a menționat că, acesta are un caracter compensator, care urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție.

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a apreciat ca justificată soluția instanței de fond cu privire la stabilirea sumei de 500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat lui Stanislav Ursan, aceasta deoarece este una proporțională cu suferințele morale cauzate prin contravenție.

La 30 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat că, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului nu a fost apreciat corect de instanța de apel, iar drept urmare aceasta urmează a fi casată.

Suplimentar, recurentul a subliniat că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a ținut cont de respectarea normelor de drept material, iar în final nu a apreciat corect probele.

Totodată, și-a întemeiat prezenta cerere de recurs în baza articolului 1 CEDO.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 16 iulie 2018, și respectiv, reprezentantul acestuia, avocatul Ghenadie Odobescu la 13 iulie 2018. (f.d.187-188)

Astfel, recursul declarat la 30 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Stanislav Ursan, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva